

3 (1927) Nr. 1

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1957 Nr. 27

A. TITEL

Verdrag betreffende de ziekteverzekering van arbeiders in de industrie en de handel en van huispersoneel, 1927 (Verdrag Nr. 24 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar tiende zitting);

Genève, 15 juni 1927

B. TEKST

**Convention concerning sickness insurance for workers in industry
and commerce and domestic servants
(as modified by the Final Articles Revision Convention, 1946)**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Tenth Session on 25 May 1927, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to sickness insurance for workers in industry and commerce and domestic servants, which is included in the first item of the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this fifteenth day of June of the year one thousand nine hundred and twenty-seven the following Convention, which may be cited as the Sickness Insurance (Industry) Convention, 1927, for ratification by the Members of the International Labour Organisation in accordance with the provisions of the Constitution of the International Labour Organisation:

Article 1

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to set up a system of compulsory sickness insurance which shall be based on provisions at least equivalent to those contained in this Convention.

Article 2

1. The compulsory sickness insurance system shall apply to manual and non-manual workers, including apprentices, employed by industrial undertakings and commercial undertakings, out-workers and domestic servants.

2. It shall, nevertheless, be open to any Member to make such exceptions in its national laws or regulations as it deems necessary in respect of

- (a) temporary employment which lasts for less than a period to be determined by national laws or regulations, casual employment not for the purpose of the employer's trade or business, occasional employment and subsidiary employment;
- (b) workers whose wages or income exceed an amount to be determined by national laws or regulations:

**Convention concernant l'assurance-maladie des travailleurs
de l'industrie et du commerce et des gens de maison
(telle qu'elle a été modifiée par la Convention portant revision
des articles finals, 1946)**

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail et s'y étant réunie le 25 mai 1927, en sa dixième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'assurance-maladie des travailleurs de l'industrie et du commerce et des gens de maison, question comprise dans le premier point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce quinzième jour de juin mil neuf cent vingt-sept, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur l'assurance-maladie (industrie), 1927, à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail conformément aux dispositions de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail:

Article 1

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente convention s'engage à instituer l'assurance-maladie obligatoire, dans des conditions au moins équivalentes à celles prévues par la présente convention.

Article 2

1. L'assurance-maladie obligatoire s'applique aux ouvriers, employés et apprentis des entreprises industrielles et des entreprises commerciales, aux travailleurs à domicile et aux gens de maison.

2. Toutefois, il appartient à chaque Membre de prévoir dans sa législation nationale telles exceptions qu'il estime nécessaires en ce qui concerne:

- a) les emplois temporaires dont la durée n'atteint pas une limite que pourra fixer la législation nationale, les emplois irréguliers étrangers à la profession ou à l'entreprise de l'employeur, les emplois occasionnels et les emplois accessoires;
- b) les travailleurs dont le salaire ou le revenu dépasse une limite qui peut être fixée par la législation nationale;

- (c) workers who are not paid a money wage;
- (d) out-workers whose conditions of work are not of a like nature to those of ordinary wage-earners;
- (e) workers below or above age-limits to be determined by national laws or regulations;
- (f) members of the employers' family.

3. It shall further be open to exempt from the compulsory sickness insurance system persons who in case of sickness are entitled by virtue of any laws or regulations, or of a special scheme, to advantages at least equivalent on the whole to those provided for in this Convention.

4. This Convention shall not apply to seamen and sea fishermen for whose insurance against sickness provision may be made by a decision of a later Session of the Conference.

Article 3

1. An insured person who is rendered incapable of work by reason of the abnormal state of his bodily or mental health shall be entitled to a cash benefit for at least the first twenty-six weeks of incapacity from and including the first day for which benefit is payable.

2. The payment of this benefit may be made conditional on the insured person having first complied with a qualifying period and, on the expiry of the same, with a waiting period of not more than three days.

3. Cash benefit may be withheld in the following cases:

- (a) where in respect of the same illness the insured person receives compensation from another source to which he is entitled by law; benefit shall only be wholly or partially withheld in so far as such compensation is equal to or less than the amount of the benefit provided by the present Article;
- (b) as long as the insured person does not by the fact of his incapacity suffer any loss of the normal product of his labour, or is maintained at the expense of the insurance funds or from public funds; nevertheless, cash benefits shall only partially be withheld when the insured person, although thus personally maintained, has family responsibilities;
- (c) as long as the insured person while ill refuses, without valid reason, to comply with the doctor's orders, or the instructions relating to the conduct of insured persons while ill, or voluntarily and without authorisation removes himself from the supervision of the insurance institutions.

4. Cash benefit may be reduced or refused in the case of sickness caused by the insured person's wilful misconduct.

- c) les travailleurs qui ne reçoivent pas de rémunération en espèces;
- d) les travailleurs à domicile dont les conditions de travail ne peuvent être assimilées à celles des salariés;
- e) les travailleurs qui n'ont pas atteint ou qui ont dépassé des limites d'âge que peut fixer la législation nationale;
- f) les membres de la famille de l'employeur.

3. En outre, peuvent être exemptées de l'obligation d'assurance contre la maladie, les personnes qui ont droit, en cas de maladie, en vertu de lois ou de règlements ou d'un statut spécial, à des avantages au moins équivalents, dans l'ensemble, à ceux prévus dans la présente convention.

4. La présente convention ne vise pas les marins et les marins pêcheurs dont l'assurance contre la maladie pourra faire l'objet d'une décision ultérieure de la Conférence.

Article 3

1. L'assuré incapable de travailler par suite de l'état anormal de sa santé physique ou mentale a droit à une indemnité en espèces au moins pendant les vingt-six premières semaines d'incapacité à compter du premier jour indemnisé.

2. L'attribution de l'indemnité peut être subordonnée à l'accomplissement par l'assuré d'un stage et à l'expiration d'un délai d'attente de trois jours au plus.

3. L'indemnité peut être suspendue:

- a) lorsque l'assuré reçoit déjà, par ailleurs, en vertu de la loi, et pour la même maladie, une autre allocation; la suspension sera totale ou partielle selon que cette dernière allocation sera équivalente ou inférieure à l'indemnité prévue par le présent article;
- b) aussi longtemps que l'assuré ne subit pas, du fait de son incapacité, de perte de revenu normal de travail ou qu'il est entretenu aux frais de l'assurance ou de fonds publics; toutefois, la suspension de l'indemnité ne sera que partielle lorsque l'assuré ainsi entretenu personnellement a des charges de famille;
- c) aussi longtemps que l'assuré refuse d'observer, sans motif valable, les prescriptions médicales et les instructions relatives à la conduite des malades ou se soustrait sans autorisation et volontairement au contrôle de l'institution d'assurance.

4. L'indemnité peut être réduite ou supprimée en cas de maladie résultant d'une faute intentionnelle de l'assuré.

Article 4

1. The insured person shall be entitled free of charge, as from the commencement of his illness and at least until the period prescribed for the grant of sickness benefit expires, to medical treatment by a fully qualified medical man and to the supply of proper and sufficient medicines and appliances.

2. Nevertheless, the insured person may be required to pay such part of the cost of medical benefit as may be prescribed by national laws or regulations.

3. Medical benefit may be withheld as long as the insured person refuses, without valid reason, to comply with the doctor's orders or the instructions relating to the conduct of insured persons while ill, or neglects to make use of the facilities placed at his disposal by the insurance institution.

Article 5

National laws or regulations may authorise or prescribe the grant of medical benefit to members of an insured person's family living in his household and dependent upon him, and shall determine the conditions under which such benefit shall be administered.

Article 6

1. Sickness insurance shall be administered by self-governing institutions, which shall be under the administrative and financial supervision of the competent public authority and shall not be carried on with a view of profit. Institutions founded by private initiative must be specially approved by the competent public authority.

2. The insured persons shall participate in the management of the self-governing insurance institutions on such conditions as may be prescribed by national laws or regulations.

3. The administration of sickness insurance may, nevertheless, be undertaken directly by the State where and as long as its administration is rendered difficult or impossible or inappropriate by reason of national conditions, and particularly by the insufficient development of the employers' and workers' organisations.

Article 7

1. The insured persons and their employers shall share in providing the financial resources of the sickness insurance system.

2. It is open to national laws or regulations to decide as to a financial contribution by the competent public authority.

Article 4

1. L'assuré a droit gratuitement, à partir du début de la maladie et au moins jusqu'à l'expiration de la période prévue pour l'attribution de l'indemnité de maladie, au traitement par un médecin dûment qualifié, ainsi qu'à la fourniture de médicaments et de moyens thérapeutiques de qualité et quantité suffisantes.

2. Toutefois, une participation aux frais de l'assistance peut être demandée à l'assuré dans les conditions fixées par la législation nationale.

3. L'assistance médicale peut être suspendue aussi longtemps que l'assuré refuse, sans motif valable, de se conformer aux prescriptions médicales et aux instructions relatives à la conduite des malades, ou néglige d'utiliser l'assistance mise à sa disposition par l'institution d'assurance.

Article 5

La législation nationale peut autoriser ou prescrire l'attribution de l'assistance médicale aux membres de la famille de l'assuré vivant dans son ménage et à sa charge; elle détermine les conditions dans lesquelles cette assistance peut être accordée.

Article 6

1. L'assurance-maladie doit être gérée par des institutions autonomes placées sous le contrôle administratif et financier des pouvoirs publics et ne poursuivant aucun but lucratif. Les institutions issues de l'initiative privée doivent faire l'objet d'une reconnaissance spéciale des pouvoirs publics.

2. Les assurés doivent être appelés à participer à la gestion des institutions autonomes d'assurance dans des conditions déterminées par la législation nationale.

3. Toutefois, la gestion de l'assurance-maladie peut être assumée directement par l'Etat lorsque et aussi longtemps que la gestion par des institutions autonomes est rendue difficile ou impossible ou inappropriée en raison des conditions nationales et notamment de l'insuffisance de développement des organisations professionnelles d'employeurs et de travailleurs.

Article 7

1. Les assurés et leurs employeurs doivent participer à la constitution des ressources de l'assurance-maladie.

2. Il appartient à la législation nationale de statuer sur la contribution financière des pouvoirs publics.

Article 8

This Convention does not in any respect affect the obligations arising out of the Convention concerning the employment of women before and after childbirth, adopted by the International Labour Conference at its First Session.

Article 9

A right of appeal shall be granted to the insured person in case of dispute concerning his right to benefit.

Article 10

1. It shall be open to States which comprise large and very thinly populated areas not to apply the Convention in districts where, by reason of the small density and wide dispersion of the population and the inadequacy of the means of communication, the organisation of sickness insurance, in accordance with this Convention, is impossible.

2. The States which intend to avail themselves of the exception provided by this Article shall give notice of their intention when communicating their formal ratification to the Director-General of the International Labour Office. They shall inform the International Labour Office as to what districts they apply the exception and indicate their reasons therefor.

3. In Europe it shall be open only to Finland to avail itself of the exception contained in this Article.

Article 11

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in the Constitution of the International Labour Organisation shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 12

1. This Convention shall come into force ninety days after the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Director-General.

2. It shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the International Labour Office.

3. Thereafter, the Convention shall come into force for any Member ninety days after the date on which its ratification has been registered with the International Labour Office.

Article 8

La présente convention ne porte aucune atteinte aux obligations qui résultent de la convention concernant l'emploi des femmes avant et après l'accouchement adoptée par la Conférence internationale du Travail à sa première session.

Article 9

Un droit de recours doit être reconnu à l'assuré en cas de contestation au sujet de son droit aux prestations.

Article 10

1. Les Etats qui comprennent de vastes territoires très peu peuplés peuvent ne pas appliquer les dispositions de la présente convention dans les parties de leur territoire où, par suite de la faible densité et de la dispersion de la population et de l'insuffisance des moyens de communication, l'organisation de l'assurance-maladie, conformément à la présente convention, est impossible.

2. Les Etats qui désirent se prévaloir de la dérogation autorisée par le présent article devront notifier leur intention en communiquant leur ratification formelle de la convention au Directeur général du Bureau international du Travail. Ils devront faire connaître au Bureau international du Travail les parties de leur territoire pour lesquelles ils appliquent la dérogation, en indiquant les motifs de leur décision.

3. En Europe, la dérogation prévue par le présent article ne pourra être invoquée que par la Finlande.

Article 11

Les ratifications officielles de la présente convention dans les conditions établies par la Constitution de l'Organisation internationale du Travail seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 12

1. La présente convention entrera en vigueur quatre-vingt-dix jours après que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées par le Directeur général.

2. Elle ne liera que les Membres dont la ratification aura été enregistrée au Bureau international du Travail.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre quatre-vingt-dix jours après la date où sa ratification aura été enregistrée au Bureau international du Travail.

Article 13

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the International Labour Office, the Director-General of the International Labour Office shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 14

Subject to the provisions of Article 12, each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 and 10 into operation not later than 1 January 1929, and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 15

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, possessions and protectorates, in accordance with the provisions of Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation.

Article 16

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the International Labour Office.

Article 17

At least once in ten years, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 18

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Article 13

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Bureau international du Travail, le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 14

Sous réserve des dispositions de l'article 12, tout Membre qui ratifie la présente convention s'engage à appliquer les dispositions des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 et 10 au plus tard le 1er janvier 1929, et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 15

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente convention s'engage à l'appliquer à ses colonies, possessions ou protectorats, conformément aux dispositions de l'article 35 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail.

Article 16

Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer, à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Bureau international du Travail.

Article 17

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de ladite convention.

Article 18

Les textes français et anglais de la présente convention feront foi l'un et l'autre.

C. VERTALING

Verdrag betreffende de ziekteverzekering van arbeiders in de industrie en de handel en van huispersoneel
(zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946)

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève en aldaar bijeengekomen op 25 mei 1927 in haar tiende zitting,

Besloten hebbende, verschillende voorstellen aan te nemen betreffende de ziekteverzekering van arbeiders in de industrie en in de handel en van huispersoneel, welk onderwerp vervat is in het eerste punt van de agenda der zitting,

Besloten hebbende, dat deze voorstellen de vorm zullen aannemen van een internationaal Verdrag,

Neemt heden, de 15de juni 1927, het volgende Verdrag aan, hetwelk kan worden aangehaald als het „Verdrag betreffende de ziekteverzekering (industrie), 1927”, ter bekrachtiging door de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie, zulks overeenkomstig de bepalingen van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie:

Artikel 1

Ieder Lid van de Internationale Arbeidsorganisatie dat dit Verdrag bekrachtigt verbindt zich een verplichte ziekteverzekering in te voeren op voorwaarden welke tenminste gelijkwaardig zijn aan die welke neergelegd zijn in dit Verdrag.

Artikel 2

1. De verplichte ziekteverzekering is van toepassing op arbeiders, bedienden en leerlingen werkzaam in industriële en handelsondernemingen, op thuiswerkers en op huispersoneel.

2. Ieder Lid kan nochtans in zijn nationale wetten die uitzonderingen maken die het noodzakelijk acht met betrekking tot:

- (a) tijdelijke werkzaamheden welke niet langer duren dan een door de nationale wet te bepalen tijd; niet geregeld voorkomende werkzaamheden welke geen verband houden met het beroep of de onderneming van de werkgever; gelegenhedswerkzaamheden en bijkomstige werkzaamheden;
- (b) arbeiders van wie het loon of de inkomsten een door de nationale wet vast te stellen grens te boven gaan;
- (c) arbeiders die geen loon in geld ontvangen;

- (d) thuiswerkers van wie de arbeidsvoorwaarden niet gelijkgesteld kunnen worden met die van loonarbeiders;
- (e) arbeiders beneden of boven een door de nationale wet te bepalen leeftijdsgrens;
- (f) gezinsleden van de werkgever.

3. Bovendien kunnen van de verplichte ziekteverzekering uitgezonderd worden zij die in geval van ziekte, krachtens enigerlei wet of reglement of krachtens een bijzondere verordening, recht hebben op voordelen, over het geheel tenminste gelijkwaardig aan die welke dit Verdrag kent.

4. Dit Verdrag is niet van toepassing op zeelieden en zeevissers, voor wie de ziekteverzekering het onderwerp kan zijn van een volgende zitting van de Conferentie.

Artikel 3

1. De verzekerde die ten gevolge van zijn lichamelijk of geestelijk abnormale gezondheidstoestand ongeschikt tot werken is, heeft recht op ziekingeld, tenminste gedurende de eerste zes en twintig weken der ongesteldheid, te rekenen van de eerste dag waarover ziekingeld wordt uitgekeerd.

2. Als voorwaarde voor de toekenning van het ziekingeld kan gesteld worden het gedurende een bepaalde tijd verzekerd geweest zijn en de vervulling van een wachttijd van ten hoogste drie dagen.

3. Het ziekingeld kan ingehouden worden:

- (a) ingeval de verzekerde reeds, ter zake van dezelfde ziekte, uit anderen hoofde een uitkering waarop hij krachtens de wet recht heeft, ontvangt; het ziekingeld wordt geheel of gedeeltelijk ingehouden, al naar gelang laatstbedoelde uitkering gelijkwaardig is of minder bedraagt dan het ziekingeld in dit artikel bedoeld;
- (b) zolang de verzekerde ten gevolge van zijn ongeschiktheid tot werken zijn normale loon niet derft of wanneer hij onderhouden wordt op kosten van de verzekering of van openbare fondsen; het ziekingeld zal echter slechts gedeeltelijk ingehouden worden, wanneer de verzekerde die aldus persoonlijk onderhouden wordt, een gezin moet onderhouden;
- (c) zolang de verzekerde, zonder deugdelijke grond, weigert, de voorschriften van de geneeskundige op te volgen, alsook de voorschriften met betrekking tot het gedrag van verzekerden ingeval van ziekte, of zich zonder machtiging en vrijwillig onttrekt aan het toezicht van de verzekeringsinstelling.

4. Het ziekingeld kan verminderd of geweigerd worden ingeval de ziekte het gevolg is van opzet van de verzekerde.

Artikel 4

1. De verzekerde heeft recht op kosteloze behandeling door een behoorlijk bevoegd geneeskundige vanaf het begin van de ziekte en tenminste tot aan het einde van het tijdvak gedurende hetwelk hij recht op ziekgeld heeft, en op het verstrekken van geneesmiddelen en therapeutische middelen van behoorlijke hoedanigheid en in voldoende hoeveelheid.

2. Evenwel kan van de verzekerde een bijdrage in de kosten van de geneeskundige behandeling gevorderd worden onder bij de nationale wet te bepalen voorwaarden.

3. De geneeskundige behandeling kan geschorst worden, zolang de verzekerde zonder deugdelijke grond weigert zich te gedragen naar de medische voorschriften en naar de voorschriften met betrekking tot het gedrag van verzekerden ingeval van ziekte, of na laat gebruik te maken van de geneeskundige verzorging welke vanwege de verzekeringsinstelling tot zijn beschikking staat.

Artikel 5

De nationale wet kan toestaan of voorschrijven, dat de geneeskundige verzorging ook verleend wordt aan de gezinsleden van de verzekerde die in zijn huis wonen en te zijnen laste zijn; zij bepaalt de voorwaarden waarop die verzorging kan worden toegekend.

Artikel 6

1. De ziekteverzekering moet worden uitgevoerd door autonome instellingen onder administratief en financieel toezicht van de bevoegde openbare macht; deze instellingen mogen geen winst beogen. Verzekeringsinstellingen door het particulier initiatief opgericht, hebben een bijzondere erkenning van de bevoegde openbare macht nodig.

2. De verzekerden moeten deelnemen aan het bestuur van de autonome verzekeringsinstellingen volgens bij de nationale wet te stellen regels.

3. De uitvoering der ziekteverzekering kan echter rechtstreeks door de Staat geschieden, wanneer en zolang de uitvoering door autonome instellingen moeilijk of onmogelijk is of niet geëigend is ten gevolge van nationale omstandigheden en in het bijzonder van de onvoldoende ontwikkeling van vakorganisaties van werkgevers en arbeiders.

Artikel 7

1. De verzekerden en hun werkgevers moeten bijdragen in de kosten van de ziekteverzekering.

2. De nationale wet kan bepalen, dat de bevoegde openbare macht in die kosten zal bijdragen.

Artikel 8

Dit Verdrag maakt geen inbreuk op de verplichtingen voortvloeiende uit het Verdrag betreffende de arbeid van vrouwen vóór en na hun bevalling, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar eerste zitting.

Artikel 9

Aan de verzekerde moet een recht van beroep toegekend worden ingeval zijn recht op vergoeding wordt betwist.

Artikel 10

1. De Staten waarvan het grondgebied uitgestrekte, zeer dun bevolkte streken omvat, behoeven de bepalingen van dit Verdrag niet toe te passen in die gedeelten van hun gebied waar ten gevolge van het dun bevolkt zijn en van het verspreid wonen van de bevolking en van de ontoereikendheid van de verkeersmiddelen, de uitvoering van de ziekteverzekering, overeenkomstig dit Verdrag, onmogelijk is.

2. De Staten die zich beroepen willen op de uitzondering in dit artikel vervat, dienen van hun voornemen kennis te geven bij de mededeling van de officiële bekrachtiging aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau. Zij moeten aan het Internationaal Arbeidsbureau de gedeelten van hun gebied opgeven, waarop zij de uitzondering van toepassing willen doen zijn onder opgave van de redenen van hun beslissing.

3. In Europa kan de uitzondering in dit artikel bedoeld, slechts ingeroepen worden door Finland.

Artikel 11

De officiële bekrachtigingen van dit Verdrag zullen, overeenkomstig het bepaalde in het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, ter kennis worden gebracht van de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem worden geregistreerd.

Artikel 12

1. Dit Verdrag zal negentig dagen nadat twee Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie hun bekrachtiging hebben doen registreren door de Directeur-Generaal, in werking treden.

2. Het zal slechts verbindend zijn voor de Leden waarvan de bekrachtiging bij het Internationaal Arbeidsbureau is geregistreerd.

3. Vervolgens zal het Verdrag voor ieder Lid in werking treden negentig dagen na het tijdstip waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd bij het Internationaal Arbeidsbureau.

Artikel 13

Zodra de bekrachtigingen van twee Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie bij het Internationaal Arbeidsbureau zijn geregistreerd, zal de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau van dit feit mededeling doen aan alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie. Hij zal hen eveneens in kennis stellen van de registratie van de bekrachtigingen die hem later door andere Leden van de Organisatie zullen worden medegegeeld.

Artikel 14

Behoudens de bepalingen van artikel 12 verbindt ieder Lid dat dit Verdrag bekrachtigt zich om de bepalingen van de artikelen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10 uiterlijk 1 januari 1929 in toepassing te brengen en om de nodige maatregelen te nemen die noodzakelijk zullen zijn om deze bepalingen doeltreffend te maken.

Artikel 15

Ieder Lid van de Internationale Arbeidsorganisatie, dat dit Verdrag bekrachtigt, verbindt zich om het toe te passen ten aanzien van zijn koloniën, bezittingen en protectoraten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie.

Artikel 16

Een Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd kan het opzeggen na verloop van een tijdvak van tien jaar na de datum waarop het Verdrag in werking is getreden, door middel van een verklaring toegezonden aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door deze geregistreerd. De opzegging zal eerst een jaar nadat zij is geregistreerd bij het Internationaal Arbeidsbureau, van kracht worden.

Artikel 17

De Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau dient, tenminste éénmaal in de tien jaar, een verslag uit te brengen aan de Algemene Conferentie over de toepassing van dit Verdrag en te overwegen, of het wenselijk is, de herziening of wijziging ervan op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 18

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk authentiek.

D. GOEDKEURING

Het Verdrag behoeft de goedkeuring van de Staten-Generaal ingevolge artikel 60, lid 2, van de Grondwet, alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 11 hun bekrachtiging doen registreren door de Secretaris-Generaal van de Volkenbond, c.q. de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

Duitsland ¹⁾	23 januari 1928
Luxemburg	16 april 1928
Hongarije	19 april 1928
Tsjechoslowakije	17 januari 1929
Oostenrijk	18 februari 1929
Roemenië	28 juni 1929
Zuidslavië	30 september 1929
Letland	29 november 1929
Bulgarije	1 november 1930
het Verenigd Koninkrijk van Groot- Britannië en Noord-Ierland ²⁾	20 februari 1931
Litauen	19 juni 1931
Chili	8 oktober 1931
Spanje	29 september 1932
Uruguay	6 juni 1933
Columbia	20 juni 1933
Nicaragua	12 april 1934
Peru	8 november 1945
Frankrijk	17 mei 1948
Polen	29 september 1948
Haïti	19 april 1955

¹⁾ Op 16 december 1951 heeft de Bondsrepubliek Duitsland aan het Internationaal Arbeidsbureau medegedeeld, dat de Bondsrepubliek zich gebonden acht door 17 Arbeidsverdragen die in eerste instantie door het Duitse Rijk waren geratificeerd, waaronder het onderhavige.

²⁾ Met inbegrip van de Kanaaleilanden en het eiland Man.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 12, eerste lid, op 15 juli 1928 in werking getreden voor Duitsland en Luxemburg. Voor de overige onder rubriek E genoemde Staten zijn de bepalingen ingevolge artikel 12, lid 3, negentig dagen na de aldaar aangegeven data in werking getreden.

J. GEGEVENS

Bij brief van 29 juni 1928 hebben de Ministers van Arbeid, Handel en Nijverheid, van Buitenlandse Zaken en van Koloniën een Nota betreffende het toenmalig standpunt van de Nederlandse Regering met betrekking tot het onderhavige Verdrag aan de Staten-Generaal aangeboden. De tekst van brief en Nota, benevens de Engelse en de Franse tekst van het Verdrag in zijn oorspronkelijke redactie, alsmede een Nederlandse vertaling daarvan, zijn afgedrukt in Bijl. *Hand.* II 1927/28 — 378, nr. 1.

De oorspronkelijke tekst van het Verdrag, zoals aangenomen op 15 juni 1927 en afgedrukt in bovenvermelde Bijlagen der *Handelingen*, is herzien door het op 9 oktober 1946 te Montreal aangenomen Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946 (Arbeidsverdrag Nr. 80), waarvan tekst en vertaling zijn afgedrukt in *Stb.* I 283.

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Verdrag, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, op 15 september 1949 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder Nr. 607. De gewijzigde Engelse en Franse tekst van het Verdrag zijn afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 38, blz. 328 e.v.

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, waarnaar in de preambule en elders in het Verdrag wordt verwezen, zie *Trb.* 1953, 130.

De regeling van de ziekteverzekering voor zeelieden, die wordt genoemd in artikel 2, lid 4, van het onderhavige Verdrag, is neergelegd in het Verdrag betreffende ziekteverzekering van zeelieden, 1936 (Arbeidsverdrag Nr. 56), welk Verdrag op 24 oktober 1936 te Genève werd aangenomen. De tekst van dit Verdrag, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, is afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 40, blz. 188 e.v. Het Koninkrijk der Nederlanden is geen partij bij genoemd Verdrag.

Het Verdrag waarnaar in artikel 8 wordt verwezen, is het Verdrag betreffende de arbeid van vrouwen vóór en na hun bevalling, 1919 (Arbeidsverdrag Nr. 3), hetwelk op 29 november 1919 te Washington werd aangenomen. De tekst van dit Verdrag, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, is afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 38, blz. 54 e.v. Het Koninkrijk der Nederlanden is geen partij bij genoemd Verdrag. Evenvermeld Verdrag is herzien door het Verdrag betreffende de bescherming van het moederschap (herzien), 1952 (Arbeidsverdrag Nr. 103), waarvan tekst en vertaling zijn geplaatst in *Trb.* 1953, 129.

Uitgegeven de eenentwintigste februari 1957.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.